

טקס
חג
האסיף
אחד אלדן

טקס חג האסיף

מאת אנדרד אלדן, בארי

★

מכלול המוסיקה הלחין דוד זהבי, נען

★

המוסיקה לשירים

"אישי, אשר נטע אילן" "עתיק מאתנו העץ"

הלחין אברהם דאוס, חפציבה

★

הדרכה בימתית — זם דגן, מעוז חיים

★

עטיפה — מיכל אפרת, נבעת חיים

★

ערך, עימד וחביא לדפוס — דב מיזל, אלונים

טודר בדפוס בארי, הדפס בדפוס פלובר, הוצאת הועדה הבינקיבוצית לחוי ומועד וקיבוץ בארי
פנימי ★ כל הזכויות שמורות למחברים ★ אב תשכ"ד

מסגרת ותוכן לחג האסיף

בבואנו לחפש מסגרת ותוכן לחג האסיף הצבנו לנו למטרה את שלוב מסורת העבר במציאות המהווה. ממסורת העבר בקשנו להחיות את הערכים מאותם ימים בהם חי העם בכפריו כעם אכרי, ועם זאת לא להתעלם מאותם סמלים שנצמדו לחג בימי ירושלים ובימי הגולה. חג הסוכות כחג האסיף הנו, כידוע, אחד משלושת הרגלים. במקורות הוא הגדול שבהם. בין יתר הסיבות לגדולתו בקדושה ובשמחה, היות אסיף הפרי מנת היבול האחרונה של האכר; לאחר חג ראשית קציר השעורים, לאחר קציר החטים ואסוף יבול השדה, נאסף גם הפרי ולאחריו הצפייה לגשם, והמנוחה.

אנו בקשנו לשים את הדגש על אסיף הפרי. חג הסוכות לא הפך לחג מרכזי וגדול במשקינו כדוגמת העומר והבכורים. הוא נחוג בקבור צים בודדים בצביון מקומי. עדיין חסר מסורת. אך לאחרונה מתחילה להסתמן גשה אחרת לחג זה. יתכן, והשפעת היות משק המטעים לענף בעל משקל מרכזי במשקינו, וכן היותו הענף היחיד שעבודת המכונה לא דחקה בו את ידי האדם. היא המוסיפה משקל לצורך בציון מתאים של החג, ובהשתתפות הולמת של כל הצבור בטקס החג. (השתתפות המקבילה להשתתפות הצבור כלו בגיוסי וברכוני המטע בקטיפים למניהם משך ימי החול הקודמים לחג.)

בטקס שלפנינו הצבנו כנגד ארבעת המינים הנהוגים בסוכות עפי' המסורת את שמונת מיני הפרי שאנו מגדלים במטע; שבעה מינים הנאספים עתה כאפילים אחרונים, ומין אחד, השמיני, שימים אלו הם בכוריו, החדר. לצורך הטקס — חג לפרי ולאליל, התקנו כן דמוי עץ והוא "אילן המנחה" עליו מניחים הילדים את שמונת מיני הפרי למנחה.

— כדרך חרמש ראשון בקמה, בנינו לטקס את תמונת בציר אשכול הגפן האחרון, הנחתו בגת, דריכתו, טבילת צרור זרדים בתרושו והתות תרוש האשכול על אילן המנחה עמוס הפרות. תמונה זו באה כסמל למעגל השלם של היקום של מות ותחיה. בחרנו בגפן מאחר והיא מן הפרות הראשונים במשקינו ואילו בתנ"ך כל עולם הסמלים של הפרי והשמחה נפגש בה.

אשר למסורות ולמקורות: המקרא, נראה לי כמקור הטבעי היחידי שלנו כלחם ילדות. מס' פורי הגן ובית הספר אפוף הילד בגבוריו ובאמרותיו. בעוד שיתר המקורות המאוחרים ומנהגי הגולה הרי הם, מבחינה מסוימת, תורה מלומדה לגבי בן המשק. לכן, בקשנו לשקע בטקס השירים מן האסוציאציות המקראיות.

כחלק מהיותנו אנו עדים לפלא הצמיחה באזור צחיח, ובשנת הכצורת שזרת שוברי הרוח של המטע היא גבול הירוק. ממנה והלאה מתחיל אזור של אדמה מבותרת, שסועת ערוצים, אדמה אפורה-צהובה. לנו ולילדינו זו הסטוריה של כבוש האדמה לאדם, היות יוסי' של מאבק בין השטח החרוש והנטוע לבין האדי החושף את שורשי העצים. לכן, ראינו את דר' השיח שבין הבת והאם כחלק הדין שבין חלקי השמחה.

בסיום הטקס — התפילה לגשם ולשנת ברכה.

לדעתנו, כשם שיוצא הישוב בחג העומר לשדות הפלחה הפתוחים, יש להוציא בחג האסיף אל הסוכות, אל הסוכות בכרמים ובמטעים שם נהגו אבותינו לשלוח בניהם שהיו מרחיקים לעבודה, לעת מנוחה.

התארגנות הקהל בחלקת הטקס בנויה כך שכל הקהל חש עצמו שותף בבצוע ובשמחה. האוירה אינטימית — של עדה נושאת תפילה, זו אוירת המאמינים בנס הצמיחה.

אין במה וקהל, שירת הצבור, היושב מול הבמות, בין קטעי הקריאה והמחול היא חלק אורגני מן הטקס.

בטקס שלפנינו משתתפים:

- א — כרוז מנחה הטקס.
- ב — משפחת האדמה: המיצגת את כל הישוב על כל שכבותיו ומופיעה כמקהלה מדברת.
- ג — שיירת המנחה: ילדי הכתה הדורשת את קושיות ליל-הסדר בראשון משלושת הרגלים, היא נושאת את שמונת מיני פרי האסיף "לילן המנחה" כמתת חג לאחרון שבשלושת הרגלים.
- ד — ילדי אגדת האסיף — בני כתה ד' המסמלים כל אחד (או שניים) מהם את אחד משמונת מיני הפרי ונושאים את חרוזו.
- ה — מקהלה שרה.
- ו — תזמורת כפרית.
- ז — להקת מחול ותנועה.

הטקס שלנו כחג בכללו הנו פרי יצירה קולקטיבית.

בעקבות הטקסט נכתבה המוסיקה שחתרה אל העממי והחגיגי כאחד. המנגינות המנוגנות נור- שאות בצליליהן גונים רבים מחיינו והן עריסת הטקס. מתוך הצלילים יש לברוא את המחול אשר ישלים את המעגל של עדה חוגגת. העוזנו לנסות לחדש, תקותנו שהחידוש יקלט ויהפך מסורת, ויתוסף טקס לחגיגנו.

אנדר אלדן

בארי, תשרי תשכ"ג

החזרה השנייה: יום לחדש השביעי חג הסוכות, חג האסיף בצאת השנה.
 תזמורת: נגינת פתיחה.

י"ד בתשרי, ערב חג האסיף.

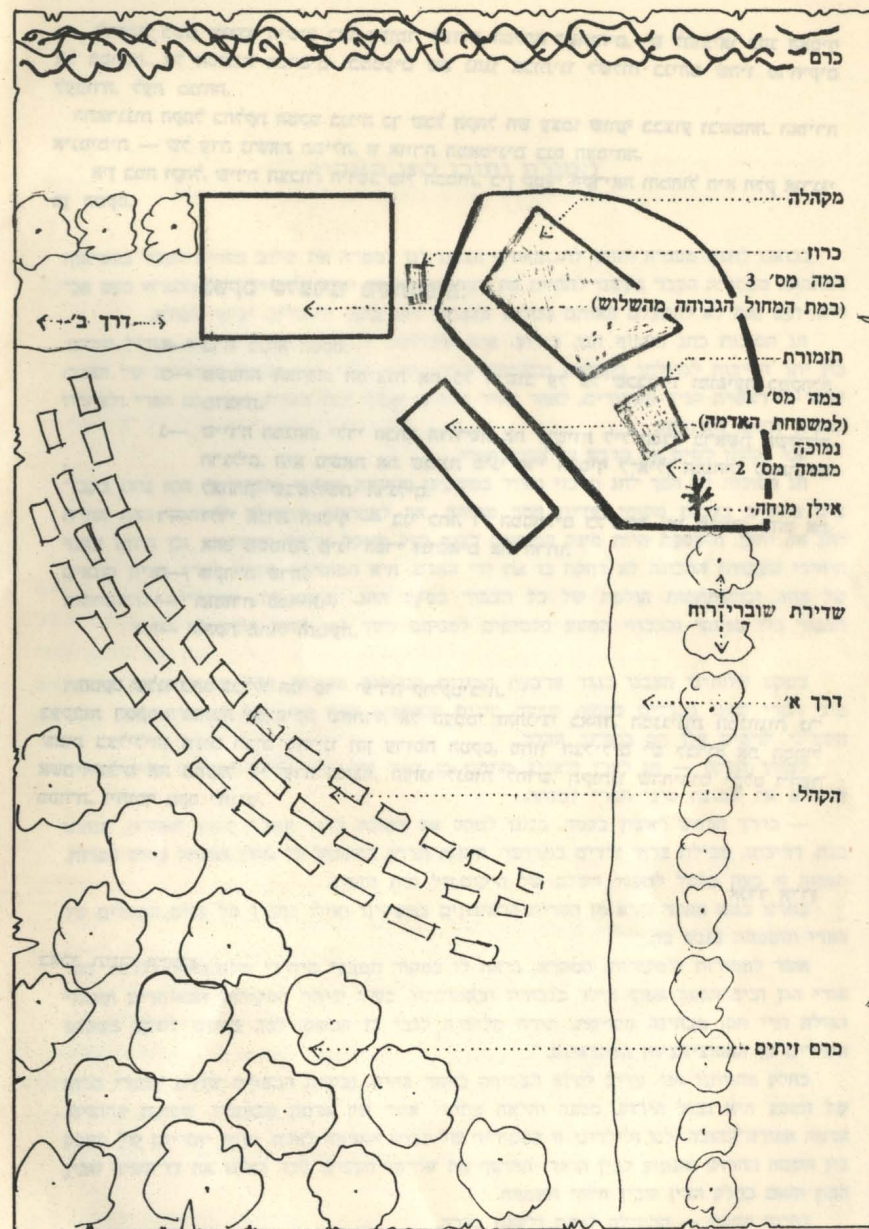
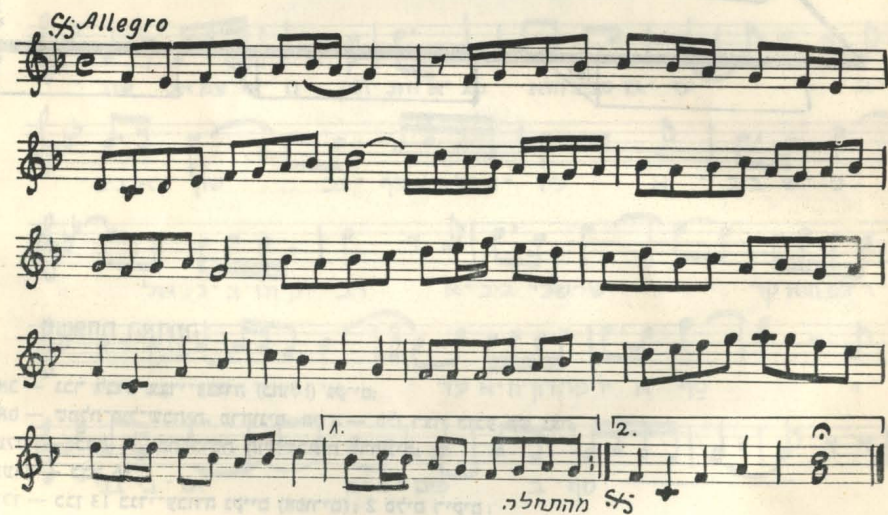
שעת אחר הצהריים, כשעה לפני שקיעת החמה. הציבור כולו – חברים, נוער, ילדים ואורחים – לבוש בגדי חג. הכל יושבים בחלקת הטקס, אשר במטע.

תרועת חצוצרה.

כרוז: בחמשה עשר יום לחדש השביעי חג הסוכות, חג האסיף בצאת השנה.

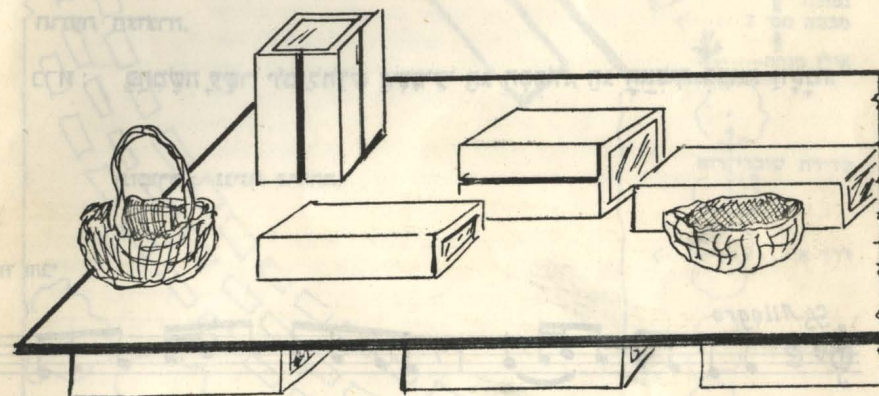
תזמורת: נגינת פתיחה.

דוד זהבי

ועל רקע צלילי התזמורת באה משפחת האדמה. משפחת האדמה עוברת בדרך ב' לאורך השדרה — ועולה לבמה מס' 1.

הבמה: נמוכה (על תיבות-שדה שכוכות).
על הבמה: מספר תיבות-שדה בשכיבה, בעמידה; מספר סלסלות לקבלת הפרי.

משפחת האדמה :

האב — גבר לבוש בגדי-עבודה (כחול ו) נקיים;
האם — שמלת-חול-שבתית, פרחונית. בידה — סל; רצוי כובע קש באה;
העלמה — כבת 24, בתלבושת חול-שבתית-פרחונית;
הנערה — כבת 16
הילד — כבן 13 בגדי-עבודה נקיים (אפורים); 2 סלים ריקים;

אישי אשר נטע אילן
אל שרשיו קשוב, אל צמאונו.
תקוות ארג הוא סביב גזעו.
אביב ראשון, נכפף הוא לעליו.
אביב שני, אל נצתו קרב.
אביב שלישי, קד הוא לפרחיו.
בסתיו רביעי, עד אחרון פריו אסף.
ובני ביתו מצפים בסף.

שירת סולו; "אישי אשר נטע אילן"

כרוז :
(פונה בכון לכרם)

הי, בני הזמר, בני כרמים.
החג קורא לכם יינו לרוות!

העלמה :
(פונה בכון לכרם)

אחי בין אילנות רמים,
עלו מעמלכם!

הילד :
(פונה בכון לכרם)

כורמים, ושמתם בחגכם.

הנערה :
(פונה אל משפחת האדמה)

גחונים עודם איש תחת גפנו
עוד קט בצירים יורם.

נגינת תזמורת ; "כבצור בוצרים"

דוד זהבי

שירת מקהלה :
(מוסתר בכרם)

בבצור בוצרים אחרון בצירים
שירים הרם לוהב.
אחרון סלם לחג יורם
בלב בוצר אוהב.

כרוז :
(פונה בכון לכרם)

כל שלקט פרותיו וחתם.

העלמה :
(פונה בכון לכרם)

יעלה לחג!

כרוז :
(פונה לקהל)

כל שסכתו גדושה - יעלה!

האם :
(פונה לקהל)

כל שאסף ולו מצער.

כרוז :
(פונה לקהל)

כל שסכתו ספה בכרם
יעלה לחג את חג הסכות!

שירת הציבור כולו : (שירה מוודרכת) "כבצור בוצרים"

המקהלה : ה : עולה על במה מס' 2 תוך שירה כשאשכולות ענבים עמם. הפרי, הקשור באשכולות גדולים. נמסר למשפחת האדמה. המקהלה מסתדרת במקומה תוך שירה.

הנערה :

מלא העת מתקם אגרו
אפילי הפרי אשר לעץ.
כמה עיפות בידינו הקוטפות.
ויד נמתחת אל צמרת, לסתו עורגה.
לבלוב, פריחה, קטיף.
מעגל שתם ותנומתו רוגעה.

ריקוד בציר (על כמה מספר 3)

המבצעים: נוער. המנגינה: "בבצור בוצרים", בהעלם הרוקדים, שרה המקלה לה: "מלוא
העת מתקם אגרו"...

דוד זרבי

קריאה מחולקת של משפחת האדמה :

את מתקם אגרו: המשמש, האפרסק,
השזיף, אגס, ענב, תפוח,
והזית, וההדר.

הילד :

אחינו ההדר, במרחק,
המבשיל כעת, מעגל של פרי
סוגר אתנו על ביתנו,
יבוא אתנו לחגנו
את פרינו לשאת.

על רקע שירת הציבור החזרת, באה מצד שמאל של הקהל, בדרך ב' שלאורך השדרה
שיירת המנחה (ילדי כיתה ב') השיירה מלווה מחוללות (כיתה ז', ח', ט'), השיירה עוברת
ליד במת המחול (מס' 3)

המחוללות מתישבות על סף הבמה, מצטרפות לשירה.

שיירת המנחה ממשיכה לעבר במה מספר 1.
השיירה נפסקת.

שיירת המנחה (הילדים) במקהלה מדברת:

פרי ברכה לרוחה,
פרי לשבע ורנה.

הילדים: מוסרים את הפרי למשפחת האדמה. — האב: מעלה את הפרי על אילן המנחה.

הילדים: עוברים הלאה, לפינה הימנית וחוזרים לקהל. על במה מס' 3, הסתדרו הבנות למחול.

התזמורת: "מלוא העת מתקם אנרו"

הבנות: יוצאות במחול מנחה.

כרו:

שמונה מינים מגינו,
עלו תרומתכם לתת.
חוגגים, לקול הפרי האזינו
אותו קבוצת הילדים נושאת.

הקהל שר:

פרי ברכה לרוחה,
פרי לשבע ורנה.

דוד זהבי

כה - בר - פרי כה - בר - פרי

בע - שו - ל פרי יה - ו - ר בע - שו - ל פרי

D. C.

אגדת פרות האסיף

ילדים (מכתות ד', ה') כל זוג הגו פרי מסוים משמונה מיני הפרי, תלבושתם דמוית הפרי.
(הרקלום בהתול מעט.)

הַמֶּשֶׁשׁ בֶּן אֵייר - ראשון להַאסֵף
מִזְהִיב, רֵד נָא אֶל שָׂקִי,
כְּדוּרִי וְחִיבִי.
הִנֵּה רֵאשׁוֹן — אֲבַלְעֵנּוּ,
מַחֲיִיָּה וְאִינְנֵה.

אַפְרֹסֶק בֶּן סִיוָן,
רַךְ מִגֵּעַ, כֹּה עֲדַנְדוּ,
לְחַיֵּי אֲדֻמִּיּוֹת וְנִהְרָה,
רַק תִּמּוֹל נֹלֵד
וּכְבֵּר מֵלֵא עֲסִיסוֹ נָתַן.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

שְׁזִיפֵי תַמּוּז, שְׁזִיפִים זְהָבִים,
סִגְלִים וּוְרָדִים, רְבּוֹא שְׁזִיפִים,
נֶהָר שֶׁל פְּרִי נֶגֶר.
בְּשֹׁפַע מִתֵּק פֹּה נִבְרָאנוּ
הַעֲנָפִים כּוֹרְעִים תַּחְתֵּינוּ.

אֶגֶס אֲנִי, כָּל לֵב אֵלֵי נִכְסֶף.
בְּלֹאט אוֹצְרֵי יִבְשִׁיל יַעֲרֵב.
תַּמּוּז אוֹתִי אֶל חִיקוֹ אֶסֶף.
מִבֶּט נִתְּתָם בְּעוֹרֵי הַיֶּרֶקֶרֶק
וּסְוֹמֵק בְּלַחֲיֵי וְטַעַם רֵב.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

עֵנָב, תִּירוֹשׁ שְׂמֵחָה לְחֹדֶשׁ אָב,
עֲנָבִים יֶרֶקִי אִישׁוֹן.
עֲנָבִים שְׁחוּרֵי עֵינִים.
אֲשָׁכְלוֹת הַחֵג וְהַשְׁשׁוֹן.
אֲנִי הַפְּרִי אוֹצֵר הַיֵּין.

כַּתְפוּחַ בֶּן עֲצֵי הַיַּעַר, נֹאמֵר.
עַל אַחַת כַּתְפוּחַ בְּאֵלוֹל
עַל גְּבוּל מְדַבֵּר.
לַעֲתִים חֲמוּץ אֲנִי מַצְעֵר,
אֶךְ בְּלֹהֶט לַחֲיִי, כָּל מֵהֶסֶס יִדְבֵּר.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

שְׁלֵהִי אֵלוֹל — הַזֵּית וְדִשְׁנוּ הַמִּשְׁמַח.
שְׁמֹן טוֹב. כַּעֲלוֹת שְׁלוֹם
יוֹנְתִי נוֹשֵׂאת אֶת טֶרֶף הַזֵּית.
לַפְּרִי, לְזֶרַע לְשַׁעְרִים מֵאָה,
לְשִׁיר הַלֵּל לְבֵית.

תִּשְׁרִי — רֵאשִׁית שְׁנָה, רֵאשִׁית הַדֶּר.
כָּלֶם לְשִׁלְכּוֹ עֲלֵיהֶם,
כָּלֶם יַצְהִיבוּ כְּאֶחָד,
רַק יִרְקוּתִי, הַדֶּר לָהֶם.
אֲשָׁכְלוֹת לַחֲיִים נֹלְדָה.

שירת הציבור: "פרי ברכה".

פְּרִי בִרְכָה לְרוּחָה,
פְּרִי לְשִׁבְעַת וְרוּיָה.

מה-ד א-ה כה ברו טר-מ ה-ו טל-ה כים-
מה-ד א-ה כה ברו טר-מ ה-ו טל-ה כים-

ב פן יג-ה רי-פ רא ב-ו מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך
ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך
ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך ב מל-ע ה-ו-ך

לן א-י ה-פרי רא ב-ו לן א-י ה-פרי רא ב-ו
לן א-י ה-פרי רא ב-ו לן א-י ה-פרי רא ב-ו
לן א-י ה-פרי רא ב-ו לן א-י ה-פרי רא ב-ו

משפחת האדמה: (בעמידה)
ברוכות הידים, ברוכים הטל והמטר,
ברוכה האדמה.
ברוך העמל בורא פרי הגפן,
ברוך בורא פרי האילן.

המקהלה: "ברוכות הידים".
התזמורת: "ברוכות הידים" — ולצליליה: חברים וחברות במחול הודיה.

דוד זחבי

ברו טר-מ ה-ו טל-ה כים ברו ים ד-י-ה כות ברו
רו ב ים ד-י-ה כות ברו

מה-ד א-ה כה
מה-ד א-ה כה
ברו ים ד-י-ה כות ברו
ים ד-י-ה כות ברו

עם גמר מחול ההודיה עוברים המחוללים לבמה מס' 2. מקשטים את אילן המנחה בפרחים,
בשעת קריאתו של הכרוז.

כרוז:

לאבותינו ארבעה מינים נתנו:
הדר והדס, ערבה ותמר.
לנו ולבנינו מלוא עסיס הארץ
שמונה מינים, כה ירבו!

(המחוללים מסתלקים למקומם)

העלמה:

(בשעת קריאתה נגש האב אל אילן המנחה)

עתיק מאתנו העץ על פריו...

התזמורת: "עתיק מאתנו העץ על פריו".

אברהם דאוס

סולו

יו פר על עץ הנו ת א מ תיק ע
ר שו רון ח א
נ רוק י חוס ת
פרי ה אי נוש את

טע נ
נו
צ הם י
פרי
טע נ
נו
הוב
לא תס מ אד
הוב
הוב
ו צ הם

האב:

קורא על רקע התזמורת:

עתיק מאתנו העץ על פריו
סבוך ענפים ונוף.
אחרון שרשיו אדמה תלטף
תחום ירק אותו נתנו
מפני הצהב.
את נושאי הפרי נטענו
והם צוונו אדמתם לאהב, לאהב.

שירת סולו (בחור) ומקהלה: "עתיק מאתנו העץ"

כרוז:

הנה ימים באים ונגש חורש בקוצר ודרה ענבים במשך הזרע.

שלוש נשאות זמורות, שאשכולות פרי בהן, עולות על כמה מס' 3.

העלמה:

לדרך קלות בגת, רדנה, רדו.

נושאת זמורה:

נושאות זמורות נבוא נא,
לאשכולות, מקדשות, נרנה.

העלמה:

לְדֹרֶךְ קָלוֹת בַּגָּת, רִדְנָה, רִדְנָה.

הַבּוֹצְרִים נִיגְשִׁים לִשְׁנֵי צַדִּי בַּמַּת־הַמַּחֲלֵל. עֲלֻמוֹת נִשְׁאָאוֹת זְמוּרוֹת קִרְבוֹת לִקְרֹאתָם.

הַצִּיּוֹר (בַּחוּרִים) שָׂרִים:

הַזְמוּרָה זְמֶרָה לִי זֶמֶר
בְּשִׁמְחַת שִׁכְרֵי תִרְוָה.

בְּנוֹת מִקְהֵלָה וְנוֹשְׁאוֹת הַזְמוּרוֹת:

אַהֲבַתְּךָ הַזְמוּרָה
זְמֶרָה גִּנְךָ לִי לְשִׁשׁוֹן.

הַצִּיּוֹר (בַּחוּרוֹת) שָׂרוֹת:

הַזְמוּרָה זְמֶרָה לִי זֶמֶר
בְּשִׁמְחַת שִׁכְרֵי תִרְוָה.

בְּנֵי הַמִּקְהֵלָה וְהַבּוֹצְרִים:

אַהֲבַתְּךָ הַזְמוּרָה
זְמֶרָה גִּנְךָ לִי לְשִׁשׁוֹן.

דוד וזהבי

מהר 5/4

בּוֹצְרִים וְנוֹשְׁאוֹת זְמוּרוֹת — קְבוּצָה מוֹל קְבוּצָה. (הַפְּרִי נִבְצֵר לֹאט וּמוֹנָח לְרִגְלֵי הַנוֹשְׁאוֹת בְּקִרְוֹת הַכְּרוֹת).

כְּרוּז: הַפְּרִי הַנִּבְצֵר — אוֹן אַחֲרוֹן, שְׁדָמוּ יִקְדֵּשׁ, בְּכוֹר רֹאשׁוֹן, מוֹנָח לְרִגְלֵיכֶן הַדּוֹרְכוֹת!

מַחֲוֹל הַגָּת: (לִפִּי "הַזְמוּרָה זְמֶרָה").

אַלְמִנְטִים בַּמַּחֲוֹל הַגָּת: שְׁלוֹשׁ נוֹשְׁאוֹת הַזְמוּרוֹת דּוֹרְכוֹת בַּגָּת. מַחֲוֹל: דְּרִיכַת עֲנָבִים בַּגָּת: נִיסוּךְ הַפְּרִי בִּינִי, לְכוּן אֵילָן הַמִּנְחָה; הַנֶּפֶת כּוֹסוֹת יֵין, וְשִׁתִּיה עִם הַבּוֹצְרִים. מוֹרִידִים אֶת הַגָּת, מַפְנִים אֶת בַּמַּת הַמַּחֲוֹל — כִּשְׁהִכְרוּ קוֹרָא:

כְּרוּז:

הַשְּׁבִנוּ לִפְרִי אֶת דָּמוֹ,
יִרְבֶּה עֲסִיסוֹ שְׁבַעֲתִים לְשָׁנִים הַבָּאוֹת.
הַשְּׁבִנוּ לִפְרִי אֶת דָּמוֹ.

הָאֵם:

עַל גְּבוּל מְדַבֵּר נִטְעָנוּ בְּדָמִים
וּגְבוּל מְדַבֵּר — אָדָם וְאִם
אֶךְ גְּבוּל הַדָּם — קָרוֹב.

הַנַּעֲרָה:

אֶרֶץ לֶחֶם וְכֶרֶם.
הִנֵּה אֵי יֶרֶק לְמוֹל הַמֶּרְחָקִים.

הָאֵם:

אֶפּוֹר וְצֹהֵב, וְחוּם וְצוֹרֵב.

הַנַּעֲרָה:

אֵי יֶרֶק מִטְעִיָּה, אֵי אוֹהֵב.

הָאֵם:

וְלוֹ נִרְבֶּה עוֹד מִים

הַנַּעֲרָה:

וְהִיָּה אֵילָנִי כַּעַץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מִים.

כְּרוּז:

וּבְשָׂמִים וּבְשָׂמִים

Vivace

מקהלה
סולו (גבר)
שֶׁם - גִּי הָרִיד מוֹחַ רֵד - קֵיב־מ
מקהלה
סולו
וְכִי - רֵד - קֵיב־מ
מקהלה
סולו
מקהלה
סולו
מקהלה
סולו
מקהלה
לאט וחגיגי
סולו או כלי נגינה
לֵה - לֵלֶךְ לֵא - קֵה - לֵב
מקהלה
סולו או כלי נגינה
זֶן - לֵל לֵא - בַע - שוֹ - ל
מקהלה
סולו או כלי נגינה
וְתֵ - מֵ - לֵל לֵא - יִים - חֵ - ל
מקהלה
סולו או כלי נגינה
וְתֵ - מֵ - לֵל לֵא - יִים - חֵ - ל
סירה ונגינה מהדר
שֶׁם - גִּי הָרִיד מוֹחַ רֵד - קֵיב־מ
(+) הצלבים = מחיאות כפיים

בחורים במחול הפילה לגשם, לפי נגינת התזמורת: "משיב הרוח" (על במת המחול)

כרוז:
(פונה לשדרה)

אמר, בני, אמיר-שדרה-מורקת.
מה מזמרים עלי העץ
בעבר בהם הרוח?

הילד:

הם מונים מינים רבים
מן הפרי אשר ראוהו.

העלמה:

ומחר קולות יתמו,
העץ את לבושו ישלך,
כל עלה יבין, יתום הוא
יסחר עם רוח ים.
שער כמישה פרום
תצניח גפן בין הדליות.
היד אשר גדלה
והשרש התמים יאמינו באילן.

משפחת האדמה:
(קריאה מתואמת בתנועה)

תשרי, סתו, שמים מנמיכים
בבוא החרף, נושא ברכה ומים.
אביב רך שוב מעגלו יפתח
ואבי הנח יכרע לאדמה אפים,
ושחיל של טו בשבט בידיו יבטח.

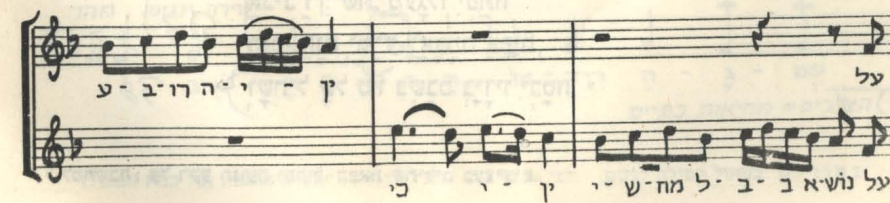
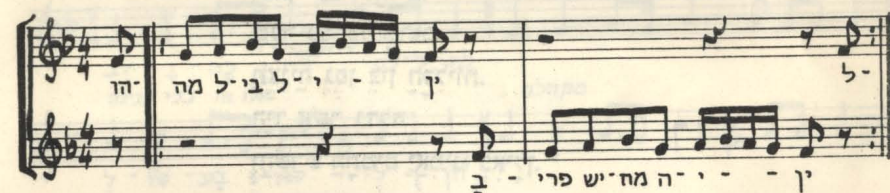
• למחשבה: על רקע תנועה ומחול, הבאת שתילים בעציצים.

שירת סולו ומקהלה :

הומה לבי ליון.
בפרי ישמח היון.
לבי שבכרמים,
כגבר עברו היון:
כי יין ישמח לבב אנוש.
על כן בלב שמח.
לחג ולסכות
מלא גביעים תירוש.

התזמורת : "הומה לבי ליון".

דוד זהבי

משלחת יוגבים יורדת מבין הקהל ועולה למרכז במה מס' 2. כשחלה גדולה עמה. כנגדה באה — משלחת הנוטעים בחמת יין וכוסות. — ילדים נושאים עוגות.

כרוז :

דברת אסיף נאמר :
לחיים, שיראו שלום : לחיים !
לשנה הבאה יבולים כפלים !

המקהלה : פותחת "לחיים שיראו שלום".

הציבור : עונה בשירה "לחיים שיראו שלום".

דוד זהבי

היוגבים והנוטעים מכבדים זה את זה בחלתם וביינם. — הילדים מצטרפים אליהם.

משפחת האדמה:

לחיים, שיראו שלום: לחיים!

לשנה הנאה יבולים כפלים!

הציבור: עונה בשירה "לחיים שיראו שלום".

היוגבים, הנוטעים והילדים מחלקים את החלה, היין, אשיות הענבים והפירות לקהל הרחב.

הועדה הבינקיבוצית להוי ומועד וקיבוץ בארי * תשכ"ד